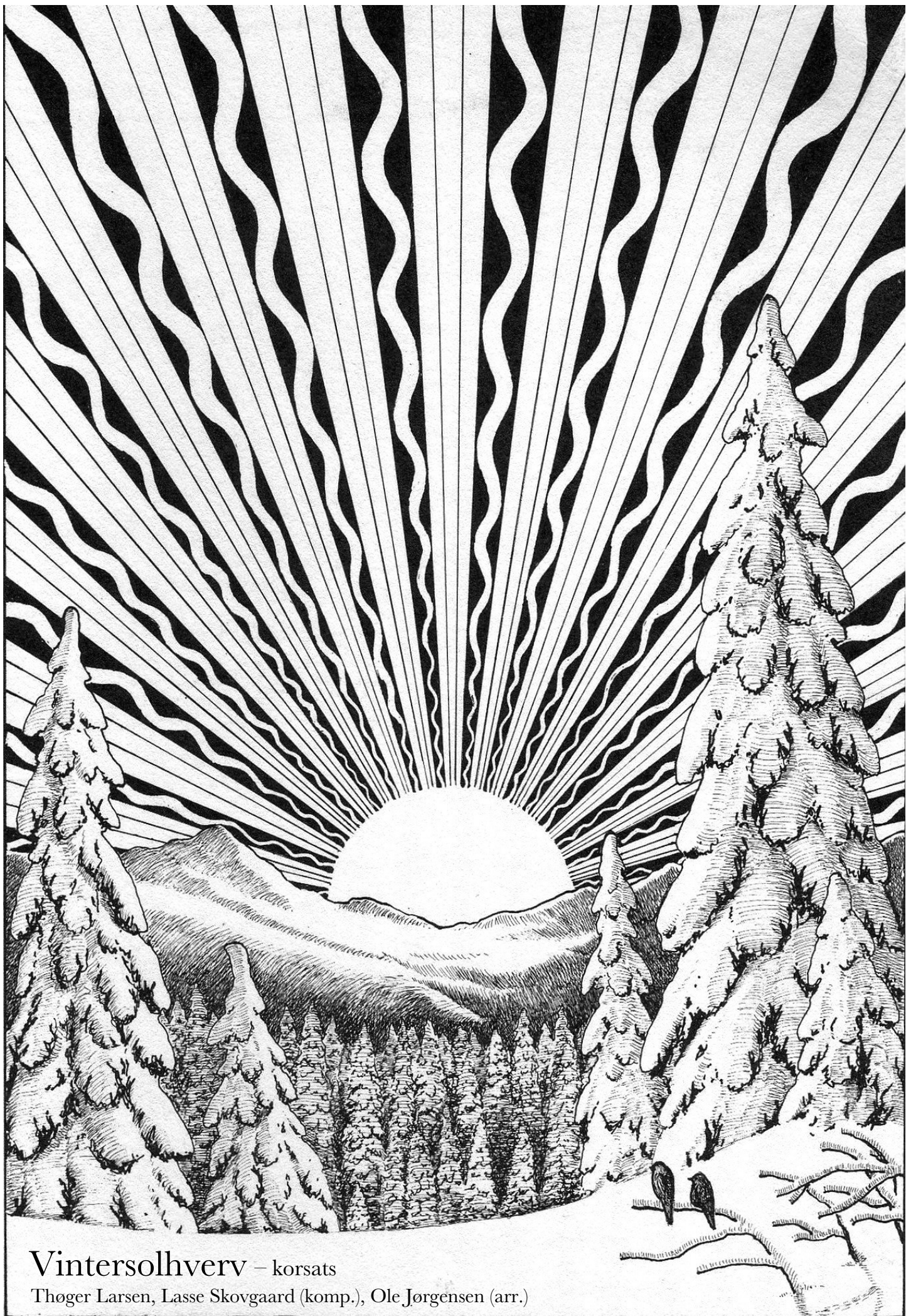

Vintersolhverv – korsats

Thøger Larsen, Lasse Skovgaard (komp.), Ole Jørgensen (arr.)

Vintersolhverv

Øvelydfiler og pdf
gratis på KORSANG.DK

Nu mørkner vindens stemme

Thøger Larsen
Mel. Lasse Skovgaard
Arr. Ole Jørgensen

Andante v. 1 + 3

S
A

1. Nu mørk-ner vind-ens stem-me, og sol er ik-ke hjem-me, og dag bli'r sta-dig min-dre,
3. I nat-ten ø-jet mø-der en sne af fro-sne glø-der, ve-mo-digt gen-nem-strå-les

T
B

1. og sol er ik-ke hjem-me,
3. en sne af fros-ne glø-der,

[3]

en drøm i nat-tens in-dre. So-len tog sin gyld-ne ga-ve,
det mulm, som al-drig må-les. Un-der ild fra dis-se klo-der

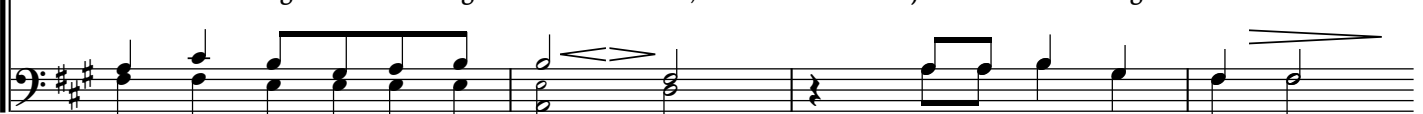

en drøm i nat-tens in-dre. So-len tog sin gyld-ne ga-ve,
det mulm, som al-drig må-les. Un-der ild fra dis-se klo-der

7

rej-ste bort med E-dens ha-ve, nat-ten er som nat i gra-ve.
stiv-ner sag-te sø og flo-der, bli-ver jor-den al-drig mo-der.

rej-ste bort med E-dens ha-ve, er som nat i gra-ve.
stiv-ner sag-te sø og flo-der, jor-den al-drig mo-der.

div. ad lib.

[10] v. 2 + 4

2. blæst ud på mark og mul-de,
4. et håb i-gen sig tæn-der,

2. Små blom-sters blus har kul-de, blæst ud på mark og mul-de, og blad-løst træ-et bre-der
4. Men just som so-len ven-der, et håb i-gen sig tæn-der, og ly-se ha-ner ga-le

[13]

sig ud - en sang og re - der. Is om næs - set gnyr og kna - ger,
i barn-doms dy - be da - le. San - gen bri - ster frem fra ne - den,

17

ev - ne - løs er eng og a - ger, dø-den ud af him - len kla - ger.
lyk - kens fugl har æg i re - den, at - ter kom - mer vår og E - den.

vers 4

ev - ne - løs er eng og a - ger, ud af him - len kla - ger.
lyk - kens fugl har æg i re - den, kom - mer vår og E - den.

v. 5

[20]

5. Og ju - le træ - et tæn - des, så bar - ne - øj - ne blæn - des, og alt i drøm for - gyl - des,

5. Og ju - le træ - et tæn - des, så bar - ne - øj - ne blæn - des, og alt i drøm for - gyl - des,

[23]

af so - le stu - en fyl - des, mands og kvin - des hjer - ter gyn - ge,

af so - le stu - en fyl - des, mands og kvin - des hjer - ter gyn - ge,

27

hø - rer fra den gla - de klyn - ge se - ne som - res fug - le syn - ge.

hø - rer fra den gla - de klyn - ge som - res fug - le syn - ge.

rit.

Vintersolhverv

Thøger Larsen 1920

Digtet beskriver vinterens mørke og kulde, som får liv og lys til at aftage. Men i Thøger Larsens cykliske natur- og verdenssyn er solen altid til stede, og i afslutningen lysner digtet, idet solhverv og det tændte juletræ peger frem mod lysets og livets genkomst.

Satsen er udgivet af KORSANG.DK i anledning af Thøger Larsens jubilæumsår 2025

Noden findes gratis på korsang.dk og kan med fordel printes på dobbeltsidet A4 eller foldet A3. Øvelydfiler til hjælp for korets sangere findes ligeledes på korsang.dk

Synges a cappella eller med understøttende akkompagnement efter korsatsen eller noden nedenfor. Satsen fungerer også med kun én af TB-stemmerne; mest effektivt T, mens B har blødere karakter.

Mel. Lasse Skovgaard
Arr. Ole Jørgensen

Andante

5

1 Nu mørkner Vindens Stemme,
og Sol er ikke hjemme,
og Dag bli'r stadig mindre,
en Drøm i Nattens Indre.
Solen tog sin gyldne Gave,
rejste bort med Edens Have,
Natten er som Nat i Grave.

3 I Natten Øjet møder
en Sne af frosne Gløder,
vemodigt gennemstraales
det Mulm, som aldrig maales.
Under Ild fra disse Kloder
stivner sagte Sø og Floder,
bliver Jorden aldrig Moder.

5 Og Juletræet tændes,
saa Barneøjne blændes,
og alt i Drøm forgyldes,
af Sole Stuen fyldes,
Mands og Kvindes Hjerter gynges,
hører fra den glade Klynge
sene Somres Fugle synges.

2 Smaa Blomsters Blus har Kulde
blæst ud paa Mark og Mulde,
og bladløst Træet breder
sig uden Sang og Reder.
Is om Næsset gnyr og knager,
evneløs er Eng og Ager,
Døden ud af Himlen klager.

4 Men just som Solen vender,
et Haab igen sig tænder,
og lyse Haner gale
i Barndoms dybe Dale.
Sangen brister frem fra neden,
Lykkens Fugl har Æg i Reden,
atter kommer Vaar og Eden.